

RIVERA

PRIMUL LAUREAT

Al 13-lea nume apare pe tabelul de onoare al celor mai buni jucători europeni stabiliți de „BALONUL DE AUR”, instituit în 1957 de „France Football”, prestigioasă publicație pariziană.

DI STEFANO (1957), KOPA (1958), iarăși DI STEFANO (1959), SUAREZ (1960), SIVORI (1961), MASOPUST (1962), IASIN (1963), LAW (1964), EUSEBIO (1965), BOBBY CHARLTON (1966), ALBERT (1967), BEST (1968) îl preced pe GIANNI RIVERA laureatul anului 1969.

Cu căpitanul lui A. C. Milan, fotbalul italian apare pentru prima oară, pe lista cîștigătorilor „Balonului de aur”.

Urmărind rezultatul cuprinzătoare anchete pe care „FRANCE FOOTBALL” a realizat-o printre 26 de comentatori din Europa, con-

stați că fotbalul este o inteligență rafinată. Rivera — a învins un număr de jucători de menaj de gol, de realizat o misiune atât de importantă, să spargă, pe ultimii meciuri, zidul apărărilor, nu se poate simți de satisfacție că a învins balistilor așa de rari și de puțini. Conducătorii de joc, acești regei compleți din teren, a ieșit victorios. Dar iată clasamentul complet al „Balonului de aur” 1969.

1. RIVERA (A. C. Milan) 83 pt.
2. Riva (Cagliari) 79 pt.
3. Müller (Bayern München) 33 pt.
- 4-5. Cruyff (Ajax Amsterdam) și Kindvall (Viktoria Plzeň) 1 pt.

GENTLEMANUL GIANNI

Poate că nimic nu-l caracterizează mai bine pe „Monsieur Balon d'Or 1969” decît acea fază din finala C.C.E. cu Ajax, cînd, străbătînd, prin fente și driblinguri, întreaga apărare olandeză, și a juns singur în fața porții, a spus „nu” egoismului; întorcînd balonul cu o dibăcie excepțională, l-a „pus” pe capul lui Prati spre a fi gol! Gianni Rivera — piemontezul (este născut la Alessandria la 18 septembrie 1943) — a călcat pe mulți spini — și mai calcă — în cariera lui prodigioasă. Dușmanii lui l-au reprosat — și îi mai reproșează — că jocul lui e prea elegant și delicat, că-i prea „domnișoară” pentru fotbalul modern; cam ceea ce s-a spus sau se spune acestor jucători care n-au nevoie de coate, de îmbrînceli și „tâlpi” spre a cîștiga duelul cu omul din față. Ei posedă driblingul și fenta, inteligența anticipării fazei, imaginația de a continua acțiunea în cel mai neașteptat fel. Kopa sau Di Stefano, Schiaffino sau Didi au citit sau au auzit și ei — la vremea lor — asemenea imputări. Dar ei

s-au ridicat peste „nodurile în papură” și au dăruit tribunelor fotbalul colorat și viu care pregătește mingea de gol, aceste variațiuni care preced „acuta”.

Gianni Rivera a știut să treacă și el peste amărăciunile și chiar prejudiciile produse de critici și de veșnicii nemulțumiți. Acum, la Milan sau în națională, tipul de jucător reprezentat de el e tot așa de scump ca cel al golgeterului: absența lui Gianni din formația roș-negrilor a echivalat cu o perioadă de declin. 299 de meciuri în campionatul italian, de 36 de ori purtător al tricoului național — cifrele acestea impresionante pentru oricine — îl nemulțumesc pe Rivera, pornit în urmărirea titanului Piola — cel care a jucat de 566 de ori în campionat!

Marea satisfacție a obținerii „Balonului de aur” 1969 vine la vreme pentru Gianni. El avea mare nevoie de acest urias balon de... moral spre a-l relansa, după o perioadă de eclipsă, pe scena marilor competiții ce se arată la orizont.

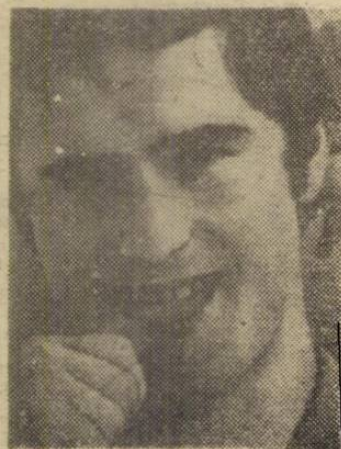
RIVA — omul din 16 metri!

Neadmițîndu-se decît în ultimă instanță bătut de colegul său din națională (doar patru puncte îl desparte în clasamentul final), GIGI RIVA subliniază un succes net și destul de puțin așteptat al fotbalului italian în actuala ediție a „Balonului de aur”. Dacă ancheta lui „France Football” s-ar fi efectuat numai în Italia, Riva ar fi reușit o victorie netă. Pentru că atacantul lui Cagliari — care a adus în „calcio” ceea ce lipsea enorm, forța de realizare — este jucătorul momentului. Riva a revalorizat forța marilor golgeteri de odinioară.

„Nu-l căutați pe Riva în altă parte decît în careul de 16 metri! Acolo veți vedea ce mare jucător este!” Cuvintele aparțin unui cunosător în materie, selecționerului englez Alf Ramsey și exprimă marea secret al reușitelor înaintașului italian. Sesizînd cele mai curioase traiectorii ale baloanelor, intervenind din poziții imposibile, jucînd rolul acesta așa

de greu și de apăsător — al fracțiunilor de secundă precedînd golul — cu singele rece al unui englez, Gigi Riva marchează cit și cînd trebuie. „Squadra azzura” și Cagliari se pot felicita pentru clipele ferice — și nu sînt puține — oferite de jucătorul de prim pălărie orășului Milano, respins de marile echipe de acolo, dar devenit idolul sudului, pe tărîmurile sârde. Dorința lui? Să ducă echipa Italiei în finala Campionatului mondial 1970 și pe Cagliari la titlu, în actualul campionat.

Teribilul șutour GERD MÜLLER

Poate că această mare calitate a unui atacant, aceea de a marca goluri, a cîntărit foarte mult în balanța atunci cînd referendumul de anul acesta l-a desemnat pe Gerd Müller drept cel mai bun fotbalist din R.F. a Germaniei. Un golgeter de calibrul lui Müller a fost apreciat mai mult decît un fotbalist de clasa lui Beckenbauer, de exemplu. Cert este că voturile exprimate în R.F.G. în favoarea vedetei clubului Bayern München au atins cifra de 417, pe cînd cele acordate lui Beckenbauer au ajuns doar la 60!

În fotbalul modern, eficacitatea a devenit o calitate esențială și ea constituie atributul lui Gerd Müller, laureat — tot anul acesta — și golgeter al campionatului, primind prețiosul trofeu decernat de federație. De altfel, selecționerul H. Schön are de ce să-i mulțumească lui Müller. În două ocazii similare, mîncînezeul a înscris golul victoriei cînd orice speranță părea pierdută: contra Ciprului la Nicosia, și contra Austriei la Nürnberg. Aceste două victorii, cu 1-0, smulse în ultimele secunde, au menținut intacte șansele echipei vest-germane la calificare. Dar, Müller a făcut mai mult: a marcat 40% din golurile reprezentativei în preliminarii!...

CRUYFF — atacant de rasă

Copil al Amsterdamului, Cruyff a cunoscut de tînră satisfacția succesului sportiv: la 18 ani era internațional! Talentul acestui olandez (azi are 22 de ani), l-a situat rapid în elita fotbalistilor din Olanda, grație unor calități incontestabile care i-au atras aprecierile tuturor specialiștilor, mai cu seamă în memorabilele meciuri cu Benfica Lisabona, care au calificat pe Ajax în finala Cupei campionilor europeni.

Ca gen de jucător, Cruyff se apropie de Best. În continuă mișcare, cu apariții acolo unde adversarii se așteaptă mai puțin, de o mare subtilitate în dribling și fente, cu sprinturi fulgerătoare și șuturi-bombă din orice poziții (și de multe ori în situații cînd se află dezechilibrat), Cruyff încîntă ochii prin spectacolul pe care-l oferă. În ciuda trupului său firav, este extrem de bădănos, nu cedează nici un moment luptă, dar nu de puține ori cedează... nervilor. Ca și Best, cade în „excese de indignare” atunci cînd nu-i place arbitrajul sau cînd apărătorii sînt prea „atenți” cu el (ca orice jucător bun, se „bucură” de marcat nemilos...). Și atunci vin sancțiunile. Una a luat-o din partea federației și un an de zile n-a jucat în reprezentativă! Dar Cruyff a rămas Cruyff și anul 1969 i-a adus reconfirmarea de jucător de clasă internațională, cu o tehnică excepțională.

KINDVALL — spaima apărătorilor

Subțirel, nu prea înalt (1,70 m), subtil, vivace, rapid, ager, explosiv, necrușător în sut — iată atributele suedezului Kindvall, care a înlesnit clubului Feyenoord Rotterdam (unde joacă în prezent) să cucerească titlul de campion al Olandei, în dauna marelui și eternului său rival Ajax, și a contribuit în mare măsură (6 goluri în 3 jocuri) la calificarea Suediei pentru Mexic. Acest jucător de 26 de ani este înzestrat cu o forță de sut de necrezut pentru fizicul lui și cu o agilitate care l-au făcut „inamicul public nr. 1” al apărărilor și portarilor. Este tipul „omului de gol”, calitate pe care și-a brevetat-o în special la Feyenoord, unde și-a cucerit curînd cununa de cel mai eficient jucător (28 de goluri în 1967/68 și 30 în 1968/69).

Produs exclusiv al fotbalului suedez (ca altele altele vedete care au luat drumul străinătății, devenind profesioniști), Kindvall — care și-a început cariera la Norr-

köping — a semnat în 1966 un contract cu clubul din Rotterdam, deși pînă atunci desenatorul Kindvall nu se gîndise la profesionalism. Acomodarea cu ambianța olandeză a fost grea la început, dar n-a trecut mult și după un sezon mai slab, Kindvall și-a început ascensiunea la care-i dădeau dreptul calitățile sale de fotbalist de rasă, de atacant necrușător. Și astăzi a ajuns o vedetă europeană. Locul ocupat în clasamentul „Balonului de aur 1969” constituie o răsplătire pentru el.

DE GLOB

ULTIME PREGĂTIRI PENTRU TRAGEREA LA SORTI

În capitala Mexicului, pregătirile pentru solemnitatea tragerii la sorti a grupelor turneului final au intrat în ultima fază. Luni, 29 decembrie, seosește la Ciudad de Mexico, Helmut Käser, secretarul general F.I.F.A., cel care răspunde — în numele organismului internațional — de desfășurarea operațiunii. În ziua de 3 ianuarie va sosi în capitala mexicană sir Stanley Rous, urmat — în zilele de 3, 4 și 5 ianuarie — de ceilalți membri ai Comitetului Executiv. Pînă la 9 ianuarie, cînd se va ține ședința acestuia pentru definitivarea modalității de tragere la sorți, vor avea loc consultări oficiale F.I.F.A. pentru a ajunge la un punct de vedere comun.

Majoritatea comentatorilor apreciază că se va ajunge la soluția publicată cu puțin timp în urmă de ziarul „Corriere dello Sport” din Roma, cu Mexic, Anglia, Italia și Brazilia capi de grupă, cu echipele din zona orientală într-o urnă, cu cele din America și Asia în alta și cu echipele din zona occidentală într-o a patra urnă. Se pare că discuțiile se vor duce, în special, asupra alegerei capului de serie din grupa a treia, opinii fiind împărțite între fixarea echipei Italiei, sau a echipei Republicii Federale a Germaniei.

MAROCCUL VA FI ÎNLOCUIT ÎN TURNEUL FINAL?

Secretariatul F.I.F.A. a comunicat federației marocane că, dacă pînă la data de 10 ianuarie, nu prezintă asigurări scrise că va respecta programul turneului final, așa cum va fi stabilit prin tragerea la sorți, atunci se va proceda la înlocuirea reprezentativei Marocului cu echipa Nigeriei, finalista respectivei grupe africane.

Se așteaptă o precizare a poziției federației marocane înainte de data de 10 ianuarie.

UN PRONOSTIC AL LUI HERBERGER

Sepp Herberger, selecționerul reprezentativei R.F. a Germaniei la ediția 1954 a C.M., cînd echipa vest-germană a cucerit titlul suprem, a făcut, recent, pronosticul său asupra rezultatelor C.M. 1970. „Cred că marea favorită a acestei ediții rămîne echipa Braziliei, a declarat cunoscutul antrenor. Consider că, dacă jucătorii brazilieni vor dispune de un potențial fizic reprezentînd 50-60% din posibilitățile lor maxime, nu pot pierde titlul. Echipele europene se vor afla într-o situație dificilă, alît din pricina condițiilor de joc, cit și a atmosferei pe care o vor întâlni acolo.”

ANTRENOR EUROPEAN PENTRU ECHIPA MEXICULUI?

Comportările nesatisfăcătoare ale reprezentativei Mexicului în meciurile din întregul sezon au produs, se pare, o nouă criză a conducerii tehnice a acestei formații. Federația mexicană se gîndește la aducerea unui tehnician din Europa și se emit păreri că se vor face propuneri antrenorului iugoslav Milanić spre a deveni director tehnic, pe toată perioada turneului final al C.M. O hotărîre în această privință va fi luată în ședința extraordinară a Biroului federal, convocată pentru ziua de 30 decembrie.

NUMARUL VIITOR AL REVISTEI

FOTBAL

VA APAREA

MIERCURI

7 IANUARIE 1970